ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ - ସଂଖ୍ୟା ବାଇଶ

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବିତର୍କର ଉନ୍ମୋଚନ: ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା ଓ ଅନ୍ତିମ ସଙ୍କଟର ପଦ୍ଧତିବିଜ୍ଞାନ

Jeff Pippenger
2023-12-17

ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦିତ ପଦ୍ଧତିକୁ ବିଶେଷଭାବେ ଯିଶାୟା ଅଧ୍ୟାୟ ଅଠାଇଶ ଓ ଅଣତିରିଶରେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି, ଯେଉଁଠାରେ ସେହି ପଦ୍ଧତିକୁ "ରେଖା ଉପରେ ରେଖା" ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11, 2001 ରେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଅଠାରର ପ୍ରବଳ ଦୂତ ଅବତରଣ କଲେ, ଏବଂ ଏପରି କରିବା ମାଧ୍ୟମରେ, ସେ ଅଗଷ୍ଟ 11, 1840 ରେ କରିଥିବା ନିଜ ଅବତରଣକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତ କଲେ। ଉଭୟ ପରିସ୍ଥିତିରେ, ତାଙ୍କର ଅବତରଣ ପରେ ବାବିଲ ପତିତ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ ହେଲା, ଏବଂ ଯେମାନେ ତାହାର ସମ୍ପ୍ରଦାୟିକ ସଂଯୋଗରେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାରି ଆସିବା ପାଇଁ ଏକ ଆହ୍ୱାନ କରାଗଲା, ଏବଂ ଶୀଘ୍ର ଆଉଥରେ କରାଯିବ। ଉଭୟ ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଯେଉଁ ଘଟଣା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀକୁ ପୂରଣ କଲା, ତାହାର ପ୍ରଭାବ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀବ୍ୟାପୀ ଥିଲା, କାରଣ ଯେପରି 1840 ମସିହାରେ ପ୍ରଥମ ଦୂତର ବାର୍ତ୍ତାକୁ "ବିଶ୍ୱର ପ୍ରତ୍ୟେକ ମିଶନ ସ୍ଥାନକୁ" ବହନ କରାଯାଇଥିଲା, ସେପରି ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11, 2001 ର ଘଟଣା ଦ୍ୱାରା ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ତାହାକୁ ବୁଝିଥିଲା। ଅଗଷ୍ଟ 11, 1840 ରେ ପୂରଣ ହୋଇଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଏମିତି ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଥିଲା, ଯାହା ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟର ଇସ୍ଲାମ ଉପରେ ଏକ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆରୋପିତ ହେବାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲା, ଏବଂ ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11, 2001 ପରେ ତୁରନ୍ତ ତୃତୀୟ ହାୟର ଇସ୍ଲାମ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଏକ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆରୋପିତ ହେଲା।

୧୮୪୦ ମସିହାର ଅଗଷ୍ଟ 11 ତାରିଖ 1798 ମସିହାରେ ଶେଷକାଳରେ ମୁଦ୍ରାଖୋଲା ହୋଇଥିବା ସନ୍ଦେଶର ଶକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ 2001 ମସିହାର ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11 ତାରିଖ 1989 ମସିହାରେ ଶେଷକାଳରେ ମୁଦ୍ରାଖୋଲା ହୋଇଥିବା ସନ୍ଦେଶର ଶକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନର ମୂଳ ନିୟମ ୧୮୪୦ ମସିହାର ଅଗଷ୍ଟ 11 ତାରିଖରେ ସ୍ଥିରୀକୃତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ନିୟମ ଥିଲା "ଗୋଟିଏ ଦିନ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ" ନୀତି। ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନର ମୂଳ ନିୟମ 2001 ମସିହାର ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11 ତାରିଖରେ ସ୍ଥିରୀକୃତ ହୋଇଥିଲା। ସେହି ନିୟମ ହେଉଛି, "ପଦେ ପଦେ" ଆଣି ସତ୍ୟ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥାଏ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏ ଯେ ଶେଷ ଆରମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ଚିତ୍ରିତ, ଏବଂ ଇତିହାସ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୁଏ। 2001 ମସିହାର ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11 ତାରିଖର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଘଟଣା କେବଳ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ସରଳ ଉକ୍ତିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ ନୁହେଁ, ବରଂ ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ସହିତ ଏହି ସତ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥିର ହୁଏ ଯେ ସେହି ଘଟଣାବଳୀ ମିଲରାଇଟ୍ ଇତିହାସର ସେହି ଏକେ ମାଇଲସ୍ଟୋନ୍‌ସହ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ସମାନାନ୍ତର ଥିଲା। ୧୮୪୦ ମସିହାର ଅଗଷ୍ଟ 11 ତାରିଖର ଘଟଣା ସହିତ ଯାହାକି ସ୍ୱୀକୃତ ହୋଇଥିଲା, ତାହା ଏତେକି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ପୂରଣ ନୁହେଁ, ବରଂ ମିଲର ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହଯୋଗୀମାନେ ଅଙ୍ଗୀକାର କରିଥିବା ପଦ୍ଧତିବିଜ୍ଞାନର ଦୃଢତା ଥିଲା।

> "ସେହି ଘଟଣାଟି ପୂର୍ବବାଣୀକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ପୂରଣ କଲା। ଯେତେବେଳେ ଏହା ଜଣାପଡ଼ିଲା, ଅନେକ ଲୋକ ମିଲର ଓ ତାଙ୍କ ସହଯୋଗୀମାନେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କର ସଠିକତା ବିଷୟରେ ନିଶ୍ଚିତ ହେଲେ, ଏବଂ ଆଗମନ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ପ୍ରେରଣା ମିଳିଲା। ଶିକ୍ଷିତ ଓ ସମ୍ମାନନୀୟ ସ୍ଥାନରେ ଥିବା ଲୋକମାନେ, ମିଲରଙ୍କ ସହ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ, ତାଙ୍କର ମତାମତକୁ ପ୍ରଚାର କରିବାରେ ଏବଂ ପ୍ରକାଶ କରିବାରେ ଯୋଗଦେଲେ, ଏବଂ 1840 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ରୁତ ଭାବରେ ବିସ୍ତାରିତ ହେଲା।" The Great Controversy, 335.

୨୦୦୧ ମସିହାର ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧ ତାରିଖରେ, ଯେତେବେଳେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାକୁ ମାପାଯିବା ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ସେତେବେଳେ "ବିବାଦ" ସତ୍ୟ କିମ୍ବା ମିଥ୍ୟା ପଦ୍ଧତିବିଜ୍ଞାନକୁ ନେଇ ଥିଲା, ଏବଂ ଏବେ ସୁଦ୍ଧା ରହିଛି। ମିଲେରାଇଟ୍ ଆନ୍ଦୋଳନର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀଗୁଡ଼ିକ 1843 ଏବଂ 1850—ଏହି ଉଭୟ ଚାର୍ଟରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି, ଯାହାକୁ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିକଳ୍ପିତ ବୋଲି ସମର୍ଥନ କରନ୍ତି, ଏବଂ ହବକ୍‌କୂକ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟର ଏକ ପୂର୍ତ୍ତି ବୋଲି ମଧ

କହନ୍ତି। ମିଲେରାଇଟ୍ ମାନଙ୍କର ସେହି ସନ୍ଦେଶ, ଯାହା "ମିଲର ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହକର୍ମୀମାନେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀୟ ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକ" ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଯାହା ପରେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ରୋଦନର ସନ୍ଦେଶକୁ ସଶକ୍ତ କରିଥିବା ସେହି "ଅଦ୍ଭୁତ ପ୍ରେରଣାଶକ୍ତି" ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଥିଲା, ସେହି ଦୁଇ ପବିତ୍ର ଚାର୍ଟ ଉପରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲା। ସେହି ଦୁଇ ପବିତ୍ର ଚାର୍ଟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀଗୁଡ଼ିକୁ ମିଲରଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀୟ ନିୟମମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ ଏବଂ ସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା। ଏହି ଚାର୍ଟଗୁଡ଼ିକ ହବକ୍କୂକରେ ଥିବା ସେହି ଆଜ୍ଞାର ଏକ ପୂର୍ତ୍ତି ଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ମିଲରଙ୍କ ପଦ୍ଧତିବିଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀଗୁଡ଼ିକୁ ବହୁବଚନରେ "ତଖ୍ତୀମାନଙ୍କ" ଉପରେ ଦୃଶ୍ୟ ରୂପେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି। ହବକ୍କୂକ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ, ଯିଶାୟା ସତାଇଶ ଅଧ୍ୟାୟର "ବିବାଦ"କୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଏବଂ ତାହା ସହିତ ସରାସରି ସଂଯୁକ୍ତ ଅଟେ।

> ମୁଁ ମୋର ପାହାରା ସ୍ଥାନରେ ଠିଆ ହେବି, ଏବଂ ଦୁର୍ଗଶିଖର ଉପରେ ନିଜକୁ ସ୍ଥାପନ କରିବି; ସେ ମୋତେ କ'ଣ କହିବେ ତାହା ଦେଖିବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିବି, ଏବଂ ଯେବେ ମୋତେ ତାଡନା କରାଯିବ, ସେବେ ମୁଁ କ'ଣ ଉତ୍ତର ଦେବି ତାହା ଦେଖିବି। ହବକ୍କୂକ 2:1।

ଏହି ପଦରେ "reproved" ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି 'ତର୍କ କରାଗଲା' । ପ୍ରଥମ ଓ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନର ପ୍ରହରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ହବକ୍କୁକଙ୍କ ସହ ତର୍କ କରାଯିବାକୁ ଥିଲା, ଏବଂ ସେ ଏହା ବୁଝିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ସେହି ବିତର୍କ ଆରମ୍ଭ ହେବ ସେତେବେଳେ ସେ କ'ଣ ଉତ୍ତର ଦେବେ। ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ଇତିହାସରେ ଏହାର ଉତ୍ତର ଥିଲା ଦୁଇଟି ପବିତ୍ର ଚାର୍ଟର ପ୍ରସ୍ତୁତି, ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନର ଇତିହାସରେ ଏହାର ଉତ୍ତର ଥିଲା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଶୃଙ୍ଖଳାର ପ୍ରସ୍ତୁତି, ଯାହାର ଶୀର୍ଷକ ଥିଲା, Habakkuk's Two Tables। ଚାର୍ଟଗୁଡ଼ିକ ଏବଂ ସେହି ଶୃଙ୍ଖଳା ସେହି ସମ୍ବନ୍ଧିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଇତିହାସରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଥିବା ପଦ୍ଧତିଶାସ୍ତ୍ର ଉପରେ ନିର୍ମିତ ଥିଲା। ହବକ୍କୁକ ପୁସ୍ତକରେ, ସେହି ପଦ୍ଧତିଶାସ୍ତ୍ର ପ୍ରହରୀମାନେ ସନ୍ଦେଶକୁ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ଯାହା ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ତାହାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ସେହି ସହିତ ଏହା ସେହି ବିଷୟକୁ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯାହା "ବିତର୍କ" କରାଯାଏ, ଏବଂ ତାହାର ପରିଣାମସ୍ୱରୂପ ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀର ଉପାସକ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଅନ୍ତି।

> ମୁଁ ମୋର ପାହାରା ଜାଗାରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ରହିବି, ଏବଂ ଦୁର୍ଗଶିଖର ଉପରେ ନିଜକୁ ସ୍ଥାପିତ କରିବି; ସେ ମୋତେ କ'ଣ କହିବେ, ଏବଂ ମୋର ତାଡନା ପାଇଲେ ମୁଁ କ'ଣ ଉତ୍ତର ଦେବି, ତାହା ଦେଖିବା ପାଇଁ ଚାହିଁ ରହିବି। ତେବେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ଦର୍ଶନଟି ଲେଖ, ଏବଂ ଫଳକମାନଙ୍କ ଉପରେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରି ଲେଖ, ଯେପରି ପାଠକ ତାହା ପଢ଼ି ଦୌଡ଼ିପାରେ। କାରଣ ଦର୍ଶନଟି ଏଯାବତ୍ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପାଇଁ ଅଛି; କିନ୍ତୁ ଶେଷରେ ତାହା କହିବ, ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ହେବ ନାହିଁ; ଯଦିଓ ତାହା ବିଳମ୍ବ କରେ, ତଥାପି ତାହା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କର; କାରଣ ତାହା ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବ, ବିଳମ୍ବ କରିବ ନାହିଁ। ଦେଖ, ଯାହାର ପ୍ରାଣ ଅହଂକାରରେ ଫୁଲିଉଠିଛି, ସେ ତାହାର ଭିତରେ ସରଳ ନୁହେଁ; କିନ୍ତୁ ଧର୍ମୀ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ବଞ୍ଚିବ। ହବକ୍କୁକ 2:1–4.

ଏକ ଶ୍ରେଣୀ ଆସ୍ଥାଦ୍ୱାରା ଧର୍ମୀ ଠାରୁଥାଏ, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀ ଆତ୍ମାରେ ଉନ୍ନତ ହୋଇଯାଏ, ଯେପରି ଫରିଶୀ ଓ କର ଆଦାୟକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ଫରିଶୀମାନେ ଏମିତି ଏକ ପଦ୍ଧତିରେ ଭରସା କରୁଥିଲେ, ଯାହା ରୀତିନୀତି ଓ ପରମ୍ପରା ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା; ଏବଂ ଫରିଶୀ ଏମିତି ଏକ ଧାର୍ମିକ ପ୍ରଣାଳୀର ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଚୟିତ ଜନ ଓ ସତ୍ୟର ପକ୍ଷସମର୍ଥକ ବୋଲି ଦାବି କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶାସିତ ଏକ ଶ୍ରେଣୀବଦ୍ଧ ପ୍ରଣାଳୀ କାର୍ଯ୍ୟକରୀ କରି ନିଜ ଝୁଣ୍ଡ ଉପରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ରଖୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ସତ୍ୟଙ୍କ କ୍ରୁଶାରୋପଣରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କଲେ। ଯିଶାୟା ଅଧ୍ୟାୟ ସତାଇଶର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୟ "ବିବାଦ" ସତ୍ୟ ଓ ଭ୍ରାନ୍ତ ବାଇବେଲୀୟ ପଦ୍ଧତିକୁ ନେଇ ଅଟେ। ସେହି "ବିବାଦ"ର ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନେ ହେଲେ ସେମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ସେହି ସମୟ ପାଇଁ ଏଲିୟାହଙ୍କ ପଦ୍ଧତିକୁ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଦୀର୍ଘକାଳଧରି ସ୍ଥାପିତ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱୀୟ ପାରଦର୍ଶୀମାନଙ୍କ ପ୍ରଣାଳୀ, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସମୟର ସାନହେଡ୍ରିନ୍ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ।

ସତାଇଶତମ ଅଧ୍ୟାୟ ଚିହ୍ନଟ କରେ ଯେ "ବିତର୍କ" ସେତେବେଳେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଯେତେବେଳେ ସେ "ଥମେ," କିମ୍ବା "ପୂର୍ବ ପବନର ଦିନରେ" ଈଶ୍ୱର "ତାଙ୍କର ପ୍ରଚଣ୍ଡ ପବନକୁ" ସଂଯତ କରନ୍ତି। "ମାପରେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ଉଦ୍ଭୁତ ହୁଏ, ତୁମେ ତାହା ସହିତ ବିତର୍କ କରିବ: ସେ ପୂର୍ବ ପବନର ଦିନରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରଚଣ୍ଡ ପବନକୁ ଥମାଇ ଦିଅନ୍ତି। ଏହିପରି ଯାକୁବଙ୍କର ଅନ୍ୟାୟ ଶୁଦ୍ଧ କରାଯିବ।" "ଶୁଦ୍ଧ କରାଯିବ" ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରାଯିବା, ଏବଂ ଏହା

ତଦନ୍ତ ମୂଳକ ବିଚାରରେ ପାପ ମୋଛି ଦେବାକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଯେ ପଦ୍ଧ ତିକୁ ନେଇ ବିତର୍କ ହୁଏ, ତାହା ସେହି ପରୀକ୍ଷ ।କୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ଯାହା ଅବଶ୍ୟ ପାସ୍ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ଯଦି ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ର ପାପଗୁଡ଼ିକ ମୋଛି ଦିଆଯିବାକୁ ଥାଏ। ପରୀକ୍ଷ ।ଭାବରେ ଏଲିୟାଙ୍କ ପଦ୍ଧ ତି ଖ୍ରୀ ଷ୍ଟ ଙ୍କ ଇତିହାସରେ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଯେଉଁଠାରେ ଆମକୁ ପୂର୍ବରୁ ସତର୍କ କରାଯାଇଛି ଯେ ସେହି ସମୟରେ, ଯେମାନେ ଯୋହନ ବପ୍ତି ସ୍ମ ।ଦାତାଙ୍କ ର ବାର୍ତ୍ତ ।କୁ ପ୍ର ତ୍ୟ ।ଖ୍ୟ ।ନ କରିଥିଲେ (ଯାହାଙ୍କ ୁ ଖ୍ରୀ ଷ୍ଟ ଏଲିୟା ବୋଲି ଚିହ୍ନ ଟ କରିଥିଲେ), ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ର ଶିକ୍ଷ ।ଦ୍ୱ ।ରା କୌଣସି ଲାଭ ପାଇପାରିଲେ ନାହିଁ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ଶିକ୍ଷାମାନଙ୍କ ରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, କାରଣ ସେହିଁ ବଚନ; ଏବଂ ଏହାଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ, ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାକୁ "ସତେଜତା" ରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଯାହାକୁ "ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି" ବୋଲି ପରିଭାଷିତ କରାଯାଇଛି।

> ଏହେତୁ ତୁମେ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ କର ଏବଂ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୁଅ, ଯେପରି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସନ୍ନିଧିରୁ ସାନ୍ତ୍ୱନାର କାଳ ଆସିଲେ ତୁମମାନଙ୍କର ପାପଗୁଡ଼ିକ ମିଛିଯାଉ; ଏବଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଚାରିତ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପଠାଇବେ। ପ୍ରେରିତ ୩:୧୯, ୨୦।

ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି ଯେ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ, 1840 ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ଅଗଷ୍ଟ 11 ତାରିଖରେ, ଯେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଅବତରଣ କଲେ, ସେ "ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ କେହି ନୁହେଁ।" ଏହିପରି, 2001 ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11 ତାରିଖରେ ଯେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଅବତରଣ କଲେ, ସେହିଁ "ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ କେହି ନୁହେଁ।" ଏହି ଦୁଇ ଇତିହାସର ଯେକୌଣସି ଗୋଟିଏରେ ତାଙ୍କର ଅବତରଣ, ସତ୍ୟ କିମ୍ବା ମିଥ୍ୟା ପଦ୍ଧତି-ବିଜ୍ଞାନ ସମ୍ପର୍କିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ "ବିତର୍କ"ର ଆରମ୍ଭକୁ ସୂଚିତ କରେ; କାରଣ ତାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଥିବା ପୁସ୍ତକ ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଯାହାକୁ ଖାଇବା ପାଇଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଗାଲିଲୀରେ ଥିବାବେଳେ, ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶିଖାଇଥିଲେ ଯେ, ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ତାଙ୍କ ମାଂସ ଭୋଜନ କରିବେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ରକ୍ତ ପାନ କରିବେ; କାରଣ ସେ ସେଠାରେ ଏହି ଦାବି କରିଥିଲେ ଯେ, ସେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅବତରିତ ରୁଟି। ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ଯେକୌଣସି ଅନ୍ୟ ସମୟଠାରୁ ଅଧିକ ଶିଷ୍ୟ ସେଠାରେ ତାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ, ଏବଂ ଯେମାନେ ଯାଇଥିଲେ, ସେମାନେ ପୁଣି କେବେ ଫେରିଆସିଲେ ନାହିଁ। ଯେମାନେ ଯାଇଥିଲେ, ସେମାନେ ଏହି କାରଣରେ ଯାଇଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ତାଙ୍କର ଶିକ୍ଷାକୁ ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟର ଆକ୍ଷରିକ ଅର୍ଥ ଧରିବା ଏହି ଭ୍ରାନ୍ତ ପଦ୍ଧତି-ବିଜ୍ଞାନରେ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିବାକୁ ବାଛିଲେ, ସଠିକ୍ ଆତ୍ମିକ ଅର୍ଥରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାର ପରିବର୍ତ୍ତେ। ଯିଶାୟା ସତାଇଶର "ବିତର୍କ" ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଚିହ୍ନ-ସ୍ତମ୍ଭ, ଯାହାର ଏହା ସ୍ଥାପିତ କରିବା ପାଇଁ ଅନେକ ସାକ୍ଷୀ ଅଛନ୍ତି ଯେ, ଏହା ଏଲୀୟା ସନ୍ଦେଶବାହକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱକୃତ ପଦ୍ଧତି-ବିଜ୍ଞାନ ସହିତ ସମ୍ମୁଖସମ୍ମୁଖ ଥିବା ବାଇବେଲୀୟ ବିଶ୍ଳେଷଣର ଏକ ସ୍ଥାପିତ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତ ପ୍ରଣାଳୀକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ଏହା ପୂର୍ବତନ ଚୁକ୍ତି ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଚୟିତ ଜନଙ୍କର କ୍ରମାଗତ ଅତିକ୍ରମଣରେ ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିନ୍ଦୁକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସହ ଚୁକ୍ତିସମ୍ବନ୍ଧର ଆରମ୍ଭକୁ ସୂଚିତ କରେ, "ଯେମାନେ ପୂର୍ବ ସମୟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନ ନ ଥିଲେ।" ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱର ସହିତ, "ବିତର୍କ" ସେହି କାଳପର୍ଯ୍ୟାୟର ଆରମ୍ଭକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନ ସହିତ ସମାପ୍ତ ହୁଏ। ଆଲ୍ଫା ଏବଂ ଓମେଗା ସଦା ଆରମ୍ଭ ସହିତ ଶେଷକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଏପରି କରିବା ଦ୍ୱାରା ସେହି "ବିତର୍କ" ନିଜେ ଆମ ପିତୃଗଣଙ୍କର ପାପମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏର ପ୍ରତୀକ ହୋଇଯାଏ, ଯାହାକୁ ଲେବ୍ୟବ୍ୟବସ୍ଥା ଛବିଶର ପ୍ରାର୍ଥନା ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ୱୀକାର ଓ ଅଙ୍ଗୀକାର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ।

ଦାନିଏଲଙ୍କ ର ନବମ ଅଧ ।ୟର ପ୍ର ।ର୍ଥନା, ପ୍ର କାଶିତବାକ୍ୟ ଏକାଦଶ ଅଧ ।ୟର ସାଢେ ତିନି ଦିନର ଶେଷରେ ଅର୍ପିତ ହେବାକୁ ଥିବା ପ୍ର ।ର୍ଥନାଙ୍କ ୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସେହି ସମୟକାଳକୁ ଯିଶାୟା ସତାଇଶ ଅଧ ।ୟରେ ସେହି ଅବଧି ଭାବେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ଯେତେବେଳେ "ଦୃଢ଼ନଗର ଶୂନ୍ୟ ହେବ, ଓ ନିବାସସ୍ଥ ।ନ ପରିତ୍ୟ କ୍ତ ହୋଇ ପ୍ର ।ନ୍ତ ର ପରି ଛାଡ଼ି ଦିଆଯିବ; ସେଠାରେ ବାଛୁର ଚରିବ, ଓ ସେଠାରେ ସେ ଶୋଇ ତାହାର ଡାଳଗୁଡ଼ିକୁ ଭକ୍ଷ ଣ କରିବ। ତାହାର ଶାଖାଗୁଡ଼ିକ ଶୁଖିଗଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଭାଙ୍ଗ ି ଦିଆଯିବ; ସ୍ତ୍ରୀ ମାନେ ଆସି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଅଗ୍ନ ିରେ ପୋଡ଼ିବେ; କାରଣ ଏହା ଅବିବେକୀ ପ୍ର ଜା; ଏହେତୁ ଯିଏ ସେମାନଙ୍କ ୁ ସୃଷ୍ଟ ି କରିଛନ୍ତ ି ସେ ସେମାନଙ୍କ ୁ କୃପା କରିବେ ନାହିଁ, ଓ ଯିଏ ସେମାନଙ୍କ ୁ ଗଢ଼ିଛନ୍ତ ି ସେ

ସେମାନଙ୍କ ୁ ଅନୁଗ୍ର ହ ଦେଖାଇବେ ନାହିଁ।"

ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ "କୌଣସି କୃପା" ଦେଖାଯାଇନଥିଲା, କାରଣ ସେମାନେ ଏକ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ପ୍ରଖ୍ୟାପନ କରିଥିଲେ, ଯାହା ତିନି ଓ ଅର୍ଧ ଦିନର "ଅରଣ୍ୟ" ଅବଧିକୁ ଆରମ୍ଭ କରାଇଥିଲା। ପରେ ସେମାନେ "ଅବୁଝ ଲୋକ" ହେଲେ, ଯଦ୍ୟପି ଏହାର ପୂର୍ବରୁ ସେମାନେ "ସୁରକ୍ଷିତ ନଗର" ଥିଲେ। ତାହାପରେ ସେହି ନଗର "ଉଜାଡ଼" ଏବଂ "ପରିତ୍ୟକ୍ତ" "ବାସସ୍ଥାନ" ହେଇଗଲା। ସେହି ନଗର ସୋଦୋମ ଓ ମିଶରର ନଗରର ରାସ୍ତାରେ ପଡ଼ିଥିବା ମୃତ ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ଥିମାନଙ୍କ ପରି ହୋଇଗଲା। ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେହି ମୃତମାନଙ୍କୁ ଉଠିବା ପାଇଁ ଡାକାଯାଏ, ସେମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କର ପାପ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଏ; ଏଥିରେ ସେହି ଅବଧିର ଆରମ୍ଭରେ ଘଟିଥିବା "ତର୍କ" ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ, ଯାହା ପ୍ରଥମ ସନ୍ଦେଶର ସଶକ୍ତିକରଣ ସହ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ତୃତୀୟ ସନ୍ଦେଶର ଆଗମନ ସହ ସମାପ୍ତ ହୁଏ। ସେହି ତର୍କ ହେଉଛି, ସେମାନଙ୍କ ଇତିହାସର ଏଲୀୟାହ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ପଦ୍ଧତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା କିମ୍ବା ତାହାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା। ୧୫୬୩ ମସିହାରେ, ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମର ପିତୃଗଣ, ଏଲୀୟାହ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ମୋଶାଙ୍କ "ସାତ ଥର"ର ସନ୍ଦେଶକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ।

୨ଂହିଶ ତେଇଶ ମସିହାର ଜୁଲାଇରୁ ଆରମ୍ଭ କରି, ଯିଶାୟା ସତାଇଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଶୁଖିଯାଇଥିବା ଶାଖାମାନଙ୍କୁ ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାକୁ ହେବ ଯେ ସେମାନେ ଗାଲିଲୀର କଳିସିଆର ପାପ, ଏବଂ ୧୫୬୩ ମସିହାର ଇତିହାସ, ସେପରି 2001 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11ର ଇତିହାସକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିବେ କି ନାହିଁ। ହବକ୍‌କୂକ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ, ଯିଶାୟା ସତାଇଶ ଅଧ୍ୟାୟ, ଏବଂ ଏଲିୟା, ବପ୍ତିସ୍ମଦାତା ଯୋହନ ଓ ଉଇଲିୟମ୍ ମିଲର୍‌ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ପଦ୍ଧତିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଆମ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କର ପାପକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିବା, ପୃଥିବୀର ଅନ୍ତିମ କାଳ ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଛି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଥିବା ପବିତ୍ର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତମାନଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ଲାଭାନ୍ୱିତ ହେବାର ପରିବର୍ତ୍ତେ।

> ଏହି ସମସ୍ତ ଘଟଣା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତସ୍ୱରୂପ ଘଟିଥିଲା; ଏବଂ ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ଯୁଗମାନଙ୍କର ଶେଷ ପହଞ୍ଚିଛି, ସେହି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସତର୍କବାଣୀ ପାଇଁ ସେଗୁଡ଼ିକ ଲିଖାଯାଇଛି। ଏହେତୁ ଯିଏ ଭାବେ ଯେ ସେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଛି, ସେ ପଡ଼ିନଯାଏ ବୋଲି ସାବଧାନ ରହୁ। ମାନବଙ୍କ ପାଇଁ ସାଧାରଣ ଯେପରିକି ପରୀକ୍ଷା, ତାହାଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପରୀକ୍ଷା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରାନ୍ତ କରିନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ବିଶ୍ୱସ୍ତ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସାମର୍ଥ୍ୟରୁ ଅଧିକ ପରୀକ୍ଷିତ ହେବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ; ବରଂ ପରୀକ୍ଷା ସହିତ ଉଦ୍ଧାରର ପଥ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବେ, ଯେପରି ତୁମ୍ଭେ ତାହା ସହିପାରିବ। ଏହେତୁ, ହେ ମୋର ଅତି ପ୍ରିୟଜନମାନେ, ପ୍ରତିମାପୂଜାରୁ ପଳାୟନ କର। ମୁଁ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କୁ କହିବା ପରି କହୁଛି; ମୁଁ ଯାହା କହୁଛି, ତୁମ୍ଭେ ତାହାର ବିଚାର କର। 1 କରିନ୍ଥୀୟ 10:11–15.

ପବିତ୍ର ପଦ୍ଧତି 'ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଡାକ'ର ସନ୍ଦେଶକୁ ସ୍ଥାପିତ କରେ, ଯାହା ହେଉଛି ଶେଷ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶ। ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ଆତ୍ମିକ ଭାବରେ ଭକ୍ଷଣ କଲେ, ଦାନିଏଲ ଓ ସେହି ତିନିଜଣ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଡାଲି-ଆହାର ଯେପରି ଅଧିକ ସୁନ୍ଦର ଓ ପୁଷ୍ଟ ମୁଖମଣ୍ଡଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଥିଲା, ସେପରି ନିଶ୍ଚୟଭାବେ ଏକ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଅନୁଭବ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ। କିନ୍ତୁ ହବକ୍‌କୂକ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଯେମାନେ ବିଶ୍ୱାସଦ୍ୱାରା ଧର୍ମୀକ ଠହରାଯିବାର ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବାଧାର କାରଣ ହେଉଛି ଗର୍ବ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଜାଣିବା ପାଇଁ ଆଗକୁ ଅନୁସରଣ କରିବାରୁ ଅବରୋଧ କରେ। ଯଦି କେବେ ଏମିତି କୌଣସି ସମୟ ଥାଏ, ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନେ ସତ୍ୟ ପଦ୍ଧତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାର କାମକୁ, ଏବଂ ଦୂତଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ଭକ୍ଷଣ କରିବାର କାମକୁ ପଛକୁ ଟାଳି ରଖିପାରିବେ ନାହିଁ, ତେବେ ସେ ସମୟ ହେଉଛି ବର୍ତ୍ତମାନ!

> "ଆମେ ଶେଷବର୍ଷା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। ଯେମାନେ ଆମ ଉପରେ ପଡୁଥିବା ଅନୁଗ୍ରହର ତୁଷାର ଓ ବର୍ଷାଧାରାକୁ ଚିହ୍ନିବେ ଏବଂ ଆତ୍ମସାତ୍ କରିବେ, ସେମାନଙ୍କ ସବୁଠାରେ ଏହା ଆସୁଛି। ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଆଲୋକର ଖଣ୍ଡଖଣ୍ଡ ଅଂଶଗୁଡ଼ିକୁ ସଂଗ୍ରହ କରୁ, ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଭଗବାନଙ୍କ ନିଶ୍ଚିତ କୃପାଗୁଡ଼ିକୁ ମୂଲ୍ୟାୟନ କରୁ—ସେହି ଭଗବାନ, ଯିଏ ଆମେ ତାଙ୍କୁ ଭରସା କରିବାକୁ ଭଲପାଆନ୍ତି—ତେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପୂରଣ ହେବ। 'କାରଣ ପୃଥିବୀ ଯେପରି ନିଜ ଅଙ୍କୁର ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ, ଓ ଉଦ୍ୟାନ ଯେପରି ତାହାରେ ବପନ କରାଯାଇଥିବା ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକୁ ଅଙ୍କୁରିତ କରାଏ, ସେପରି ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ସମସ୍ତ ଜାତିର ସମ୍ମୁଖରେ ଧର୍ମ ଓ ସ୍ତୁତିକୁ ଅଙ୍କୁରିତ କରାଇବେ।' ଯିଶାୟ 61:11. ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ଭଗବାନଙ୍କ ମହିମାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ଅଛି।" The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 984.

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ବାକ୍ୟ ଏହା ଚିହ୍ନିତ କରିଛି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ନ୍ୟୁୟର୍କ ସିଟିର ମହାନ ଅଟ୍ଟାଳିକାଗୁଡ଼ିକ ଭଙ୍ଗି ଫେଲାଯିବ, ସେତେବେଳେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାର ଅଧ୍ୟାୟର ସେହି ଦୂତ ଅବତରିତ ହେବେ ଏବଂ "ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାର, ପଦ ଏକରୁ ତିନି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ।" ଯିଶାୟ ସତାଇଶ ଅଧ୍ୟାୟ ସେହି ସମୟକୁ "ପୂର୍ବ ପବନର ଦିନ" ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ଏହା ସେହି ସମୟ ଯେତେବେଳେ "ପ୍ରଚଣ୍ଡ ପବନ" ସଂଯତ କରାଯାଏ। "ମାପରେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ଉଦ୍ଗତ ହୁଏ, ତୁମେ ତାହା ସହିତ ବିବାଦ କରିବ; ପୂର୍ବ ପବନର ଦିନରେ ସେ ନିଜ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ପବନକୁ ରୋକି ରଖେ।" ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଏହି ସେହି ସମୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି।

> "ସେହି ସମୟରେ, ଯେତେବେଳେ ପରିତ୍ରାଣର କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତିପଥରେ ରହିବ, ପୃଥିବୀ ଉପରେ କଷ୍ଟକାଳ ଆସିବ, ଏବଂ ଜାତିମାନେ କ୍ରୋଧିତ ହେବେ, ତଥାପି ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବାଧା ନ ଦେବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖାଯିବ। ସେହି ସମୟରେ 'ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା,' ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସାନିଧ୍ୟରୁ ଆସୁଥିବା ସତେଜକରଣ, ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଉଚ୍ଚ ଧ୍ୱନିକୁ ଶକ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ ଆସିବ, ଏବଂ ସାତଟି ଶେଷ ମହାମାରୀ ଢାଳି ଦିଆଯିବାବେଳର କାଳରେ ଦୃଢ଼ ଭାବେ ଠିଆ ରହିବା ପାଇଁ ପବିତ୍ରମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ।" Early Writings, 85.

ଯେ ଶକ୍ତି ଜାତିମାନଙ୍କୁ କ୍ରୋଧିତ କରେ, ସେହି ଶକ୍ତି ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା ପଡ଼ିବା ଆରମ୍ଭ ହେବାବେଳେ ଆସିଲା। କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେହି ଶକ୍ତି ଜାତିମାନଙ୍କୁ କ୍ରୋଧିତ କଲା, ସେତେବେଳେ ତାହାକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖାଗଲା, କାରଣ ଯିଶାୟ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଥିଲେ ଯେ ସେ "stayeth his rough wind." ଏହି rough wind ହେଉଛି ପୂର୍ବବାୟୁ, ଏବଂ ସେହି ବାୟୁକୁ ନିରୋଧ କରାଯାଏ, ଯେତେବେଳେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା ଛିଟିବା ଆରମ୍ଭ କରେ, ଏବଂ ପରିତ୍ରାଣର କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତିକୁ ଆସୁଛି। ପରିତ୍ରାଣର ଏହି ସମାପନ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ସମୟ। "Line upon line" ଅନୁଯାୟୀ, ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୌଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ସମୟରେ ଯେ rough, କିମ୍ବା ପୂର୍ବବାୟୁ, ନିରୋଧିତ ହୁଏ, ସେହିଠାରେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ସପ୍ତମ ଅଧ୍ୟାୟର ଚାରି ବାୟୁ ଅର୍ଥାତ୍।

> ଏହା ପରେ ମୁଁ ପୃଥିବୀର ଚାରି କୋଣରେ ଚାରିଜଣ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଦେଖିଲି; ସେମାନେ ପୃଥିବୀର ଚାରି ପବନକୁ ଧରି ରଖିଥିଲେ, ଯେପରି ପୃଥିବୀ ଉପରେ, କିମ୍ବା ସମୁଦ୍ର ଉପରେ, କିମ୍ବା କୌଣସି ବୃକ୍ଷ ଉପରେ ପବନ ନ ବହୁ। ଏବଂ ମୁଁ ପୂର୍ବଦିଗରୁ ଉଦୟମାନ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ ଦେଖିଲି; ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଜୀବନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମୁଦ୍ରା ଥିଲା; ଏବଂ ସେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ସେହି ଚାରିଜଣ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, ଯେମାନଙ୍କୁ ପୃଥିବୀ ଓ ସମୁଦ୍ରର କ୍ଷତି କରିବାକୁ ଅଧିକାର ଦିଆଯାଇଥିଲା, କହିଲେ, ଆମେ ଯାଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କର କପାଳରେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ନ କରିବୁ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୃଥିବୀକୁ, କିମ୍ବା ସମୁଦ୍ରକୁ, କିମ୍ବା ବୃକ୍ଷମାନଙ୍କୁ କ୍ଷତି କରିବେ ନାହିଁ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 7:1–3।

ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୋହରଲାଗା କାର୍ଯ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଯିରୁଶାଲେମକୁ ବିଜୟୋତ୍ସବମୟ ପ୍ରବେଶ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଭାବେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଥିଲା। ସେଠାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ନିଜ ଜୀବନରେ ଏକମାତ୍ର ଥର ପାଇଁ, ଗଧା ଉପରେ (ଇସ୍ଲାମର ଏକ ପ୍ରତୀକ) ଆରୋହଣ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଲାଜାର ସେହି ଯାତ୍ରାକୁ ଯିରୁଶାଲେମ ଭିତରକୁ ନେତୃତ୍ୱ ଦେଇଥିଲେ। ଭଉଣୀ ହ୍ୱାଇଟ ସେହି ଇତିହାସରେ ଲାଜାରଙ୍କୁ ମୋହରର ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ପରିଚିତ କରାନ୍ତି।

> "ଲାଜରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବାରେ ବିଳମ୍ବ କରିବାରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୃପାମୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା, ଯେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲେ। ସେ ବିଳମ୍ବ କଲେ, ଯେପରିକି ଲାଜରଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଠାଇ ନିଜର ହଠୀ, ଅବିଶ୍ୱାସୀ ଜନଙ୍କୁ ସେ ପ୍ରକୃତରେ 'ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଓ ଜୀବନ' ବୋଲି ଆଉ ଗୋଟିଏ ପ୍ରମାଣ ଦେଇପାରନ୍ତି। ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ—ଇସ୍ରାଏଲ ଘରାଣାର ଦରିଦ୍ର, ଭ୍ରମଣଶୀଳ ଭେଡ଼ମାନଙ୍କୁ—ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଆଶାହୀନ କରି ଛାଡ଼ିଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁନଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କର ଅନୁତାପହୀନତା କାରଣରେ ତାଙ୍କର ହୃଦୟ ଭାଙ୍ଗିଯାଉଥିଲା। ନିଜ କୃପାରେ ସେ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କଲେ ଯେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପ୍ରମାଣ ଦିଅନ୍ତୁ ଯେ ସେହିଁ ପୁନଃସ୍ଥାପକ, ସେହି ଜଣେ ଯିଏ ଏକମାତ୍ର ଭାବରେ ଜୀବନ ଓ ଅମରତାକୁ ପ୍ରକାଶରେ ଆଣିପାରନ୍ତି। ଏହା ଏମିତି ଗୋଟିଏ ପ୍ରମାଣ ହେବାକୁ ଥିଲା ଯାହାକୁ ଯାଜକମାନେ ଭୁଲ ଅର୍ଥ କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ବେଥାନିଆକୁ ଯିବାରେ ତାଙ୍କର ବିଳମ୍ବର କାରଣ ଏହାହିଁ ଥିଲା। ଏହି ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଅଦ୍ଭୁତ କାର୍ଯ୍ୟ, ଅର୍ଥାତ୍ ଲାଜରଙ୍କୁ ଉଠାଇବା, ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ତାଙ୍କର ଦୈବତ୍ୱର ଦାବି ଉପରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ମୋହର ଲଗାଇବାକୁ ଥିଲା।" The Desire of Ages, 528, 529.

୨୦୨୦ ଜୁଲାଇ ୧୮ ତାରିଖରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ବିଳମ୍ବର କାଳ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଲାଜାରଙ୍କୁ ପୁନରୁତ୍ଥିତ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଯେ ବିଳମ୍ବ କରିଥିଲେ, ତାହାର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରର ବିଳମ୍ବର କାଳ, ସାଢ଼େ ତିନି ଦିନର ଶେଷରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ। ସେହି ଦିନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ ରାସ୍ତାରେ ମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ି ରହିଥିଲେ। ଏବଂ ଯେପରି ଲାଜାର ବିଳମ୍ବର ଏକ କାଳ ପରେ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହେବାକୁ ଥିଲେ, ସେପରି ଯୋହନଙ୍କ ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀମାନେ ମଧ୍ୟ ହେବାକୁ ଥିଲେ। ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହେବା ପରେ ସେମାନେ ଯିରୁଶାଲେମକୁ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିବା ଯାତ୍ରାଶ୍ରେଣୀର ନେତୃତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯାହା "ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମୋହର" ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦେବତ୍ୱର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥିବା "ମୁକୁଟସ୍ୱରୂପ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଏହି ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୌଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୋହରାଙ୍କନର ସମାପ୍ତିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯାହା ସେହି ସମୟରେ ଘଟେ ଯେତେବେଳେ ଚାରି ପବନ—ପୂର୍ବ ପବନ, ପ୍ରଚଣ୍ଡ ପବନ—ଯାହା ୨୦୦୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧ ତାରିଖରେ ଆସିଥିଲା, ତାହାକୁ ରୋକି ରଖାଯାଇଛି।

ଯେ ସମୟଟି ରବିବାର ଆଇନ ଅଟେ, ସେହି ସମୟରେ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ତେରୋ ଅଧ୍ୟାୟର ପୃଥିବୀର ପଶୁ ଉପରେ ପ୍ରତିଫଳମୂଳକ ବିଚାର ଆଣିବା ପାଇଁ ସେହି ପବନମାନେ ମୁକ୍ତ କରାଯାନ୍ତି। ବର୍ତ୍ତମାନ ସିଲ୍ ଦିଆଯାଉଥିବା କାଳରେ ସେମାନଙ୍କୁ ରୋକି ରଖୁଥିବା ସେହି ଚାରିଜଣ ଦୂତଙ୍କର ଆଙ୍ଗୁଳିମଧ୍ୟରୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଏବେ ସରି ଯାଉଛନ୍ତି। ପୂର୍ବ ପବନର ଦିନ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆତ୍ମାରେ ଥିବା ସବୁଠାରୁ ଗଭୀର ଉଲ୍ଲେଖମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ Testimonies, volume nine ରେ ମିଳେ। ସେହି ଖଣ୍ଡରେ ପ୍ରେରିତ ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଏଗାରୋତମ ପୃଷ୍ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ତେଣୁ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଭାବରେ ଏହା "ନଅ-ଏଗାର" ରେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। ଅଧ୍ୟାୟର ଶିରୋନାମା ହେଉଛି, "The Final Crisis", କିନ୍ତୁ ଏହା "For the Coming of the King" ଶୀର୍ଷକ ଥିବା ଗୋଟିଏ ବିଭାଗର ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟ ମଧ୍ୟ ଅଟେ।

ଯେ ସମ୍ପାଦକମାନେ ଏହି ଖଣ୍ଡଟି ସଂକଳନ କରିଥିଲେ ସେମାନେ ଅଧ୍ୟାୟର ଏହି ଅଂଶ ଓ ଶିରୋନାମକୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟପୂର୍ବକ ରୂପେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ କରିଥିଲେ ବୋଲି କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ; ତଥାପି, ରାଜାଙ୍କର ଆଗମନକୁ ବରଙ୍କର ଆଗମନ ଭାବରେ ସହଜରେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇପାରେ, ଯାହା ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ସେହି ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ସଙ୍କଟ ସହ ଘଟେ, ଯାହା କୁମାରୀମାନଙ୍କର ପାତ୍ରରେ ତେଲ ଥିବା କିମ୍ବା ନ ଥିବାରୁ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ। ଯେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ସଙ୍କଟ ଏବେ ଆସୁଛି, ଶିରୋନାମ ଯେପରି ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ—ସେହିଟି ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଶେଷ ସଙ୍କଟ। ସେହି ସଙ୍କଟରେ ସେମାନେ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ତେଲ ଅଛି କି, କିମ୍ବା ନାହିଁ। ତେଲ କେବଳ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ନୁହେଁ; ଏହାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଭାବରେ, ଏବଂ ସଠିକ ସନ୍ଦେଶ ଭାବରେ, ଏବଂ ସଠିକ ଚରିତ୍ର ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ପରିଭାଷିତ କରାଯାଇଛି।

ଠିକ ପଦ୍ଧତି ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦର ଠିକ ସନ୍ଦେଶକୁ ସ୍ଥାପିତ କରେ, ଏବଂ ସେହି ସନ୍ଦେଶ, ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ଓ ତାହାନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲେ, ଠିକ ଚରିତ୍ର ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ। ଶେଷ ସଙ୍କଟରେ ସେହି ଚରିତ୍ରହିଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମୁଦ୍ରାକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ଚରିତ୍ର ଅଟେ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ୨୦୦୧ ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧ ତାରିଖରେ ପୂର୍ବ ପବନର ଦିନର ଆଗମନ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା। ସେତେବେଳର ସନ୍ଦେଶ ପରେ ଭକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ଥିଲା। ଭକ୍ଷଣ କରିବା କିମ୍ବା ନ କରିବା, ଯିଶାୟାଙ୍କ "ବିତର୍କ" ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ହବକ୍କୂକଙ୍କ ସେହି ପ୍ରଶ୍ନ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ, ଯେଉଁଥିରେ ପ୍ରହରୀମାନେ ତର୍କରେ କ'ଣ ଉତ୍ତର ଦେବା ଉଚିତ ତାହା ପଚାରାଯାଇଛି। ମାଥିଉ ପଚିଶ ଓ ହବକ୍କୂକର ବିଳମ୍ବର ସମୟ, ଉପାସକମାନଙ୍କର ଦୁଇଟି ଶ୍ରେଣୀର ପ୍ରତିଚିତ୍ରଣ ସହିତ ସମାପ୍ତ ହୁଏ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରରେ ସାଢ଼େ ତିନି ଦିନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ବିଳମ୍ବର ସମୟ ପ୍ରାୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଆସିଛି।

ସେହି ବିଳମ୍ବର ସମୟଟି ନବମ ଖଣ୍ଡର ଅଧ୍ୟାୟର ଆରମ୍ଭରେ ମଧ୍ୟ ହିବ୍ରୁମାନଙ୍କ ପୁସ୍ତକର ଗୋଟିଏ ଅଂଶ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି, ଯେଉଁଠାରେ ପାଉଲ ହବକ୍କୂକ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟର ଚତୁର୍ଥ ପଦକୁ ପୁନଃବ୍ୟକ୍ତ କରିଛନ୍ତି। ପାଉଲଙ୍କ ଉଲ୍ଲେଖ ହବକ୍କୂକ ୨ କୁ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ସ୍ଥାପିତ କରେ, କାରଣ ସେହି ଇତିହାସରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅତିପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ଏବଂ ସେହି ଇତିହାସରେ ତାଙ୍କର ମହାଯାଜକୀୟ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ଆଲୋକ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା, ଏବଂ ହିବ୍ରୁମାନଙ୍କ ପୁସ୍ତକରେ ହିଁ ପାଉଲ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମହାଯାଜକୀୟ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ସବୁଠାରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରକାଶନ ଉନ୍ମୋଚନ କରୁଛନ୍ତି।

ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ହବକ୍‌କୁକ ଦୁଇ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରମପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଗମନର ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ପାରିନଥିଲା, କାରଣ ଏହା ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଘୋଷଣାର ପ୍ରଚାରର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘଟିନଥିଲା। ପାଉଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଲ୍ଲେଖିତ ବିଳମ୍ବର ସମୟ, ହବକ୍‌କୁକ ଓ ମଥିଙ୍କର ବିଳମ୍ବର ସମୟ ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ଏହା ସେହି ବିଳମ୍ବର ସମୟ ଯାହା July 18, 2020 ରେ ଆରମ୍ଭ ହେବ। ହବକ୍‌କୁକ ଦୁଇର ଶେଷ ପଦଟି ମିଲରୀୟ ଇତିହାସରେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଘୋଷଣାର ସମାପ୍ତିକୁ, ଏବଂ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଆଗମନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ:

କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ପବିତ୍ର ମନ୍ଦିରରେ ଅଛନ୍ତି; ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନୀରବ ରହୁ। ହବକ୍‌କୂକ 2:20।

ଟେଷ୍ଟିମୋନିଜ୍, ନବମ ଖଣ୍ଡ, ପୃଷ୍ଠା ଏଗାରରୁ (ନଅ-ଏଗାର) ଆରମ୍ଭ କରି, ଦଶ କନ୍ୟାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ, ବିଳମ୍ବର ସମୟ ଏବଂ ହବକ୍‌କୁକ ଓ ମାଥିଉ ସହ ତାହାର ସମ୍ପର୍କ, ଏବଂ ଶେଷ ସଙ୍କଟ ଓ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧, ୨୦୦୧—ଯେତେବେଳେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ତର୍କବିତର୍କ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲା—ଏହାମାନଙ୍କୁ ଗୁରୁତ୍ୱାରୋପ କରେ।

"ଅଂଶ 1—ରାଜାଙ୍କ ଆଗମନ ପାଇଁ"

"'ଆଉ ଅଳ୍ପ ସମୟ, ଏବଂ ଯିଏ ଆସିବେ ସେ ଆସିବେ, ଏବଂ ବିଳମ୍ବ କରିବେ ନାହିଁ।' ଇବ୍ରୀୟ 10:37।"

"ଶେଷ ସଙ୍କଟ"

"ଆମେ ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ବାସ କରୁଛୁ। ସମୟର ଦ୍ରୁତଗତିରେ ପୂରଣ ହେଉଥିବା ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ଘୋଷଣା କରୁଛି ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଆଗମନ ଅତି ସନ୍ନିକଟ। ଯେ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଆମେ ବାସ କରୁଛୁ, ସେଗୁଡ଼ିକ ଗମ୍ଭୀର ଓ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା କ୍ରମେ କିନ୍ତୁ ନିଶ୍ଚିତଭାବେ ପୃଥିବୀରୁ ପ୍ରତ୍ୟାହୃତ ହେଉଛନ୍ତି। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ଅବହେଳା କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ଉପରେ ମହାମାରୀ ଓ ଦଣ୍ଡବିଚାର ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଡ଼ୁଛି। ଭୂମି ଓ ସମୁଦ୍ରରେ ଆସୁଥିବା ବିପଦଗୁଡ଼ିକ, ସମାଜର ଅସ୍ଥିର ଅବସ୍ଥା, ଯୁଦ୍ଧର ଆଶଙ୍କାମାନେ, ଭୟାବହ ସଙ୍କେତବାହକ। ସେଗୁଡ଼ିକ ସର୍ବାଧିକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଆସନ୍ନ ଘଟଣାମାନଙ୍କର ପୂର୍ବସୂଚନା ଦେଉଛି।"

"ଦୁଷ୍ଟତାର ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କର ବଳଗୁଡ଼ିକୁ ଏକତ୍ର କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସୁଦୃଢ଼ କରୁଛନ୍ତି। ସେମାନେ ଶେଷ ମହାସଙ୍କଟ ପାଇଁ ନିଜମାନଙ୍କୁ ସଶକ୍ତ କରୁଛନ୍ତି। ଆମର ଜଗତରେ ଶୀଘ୍ର ବଡ଼ ବଡ଼ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟିବାକୁ ଯାଉଛି, ଏବଂ ଅନ୍ତିମ ଘଟଣାବଳୀ ଦ୍ରୁତଗତିଶୀଳ ହେବ।"

"ଜଗତର ପରିସ୍ଥିତି ଏହା ପ୍ରକାଶ କରୁଛି ଯେ ସଙ୍କଟମୟ ସମୟ ଆମ ଉପରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସନ୍ନିକଟରେ ଆସିପହଞ୍ଚିଛି। ଦୈନିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ନିକଟ ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ରେ ଏକ ଭୟାବହ ସଂଘର୍ଷ ଘଟିବାର ସଙ୍କେତରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ। ଦୁସ୍ସାହସିକ ଡାକାତି ପ୍ରାୟସଃ ଘଟୁଛି। ଧର୍ମଘଟ ସାଧାରଣ ଘଟଣା ହୋଇପଡ଼ିଛି। ସବୁଦିଗରେ ଚୋରି ଓ ହତ୍ୟା ଘଟୁଛି। ଦୁଷ୍ଟାତ୍ମାଗ୍ରସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ପୁରୁଷ, ନାରୀ ଓ ଛୋଟ ଶିଶୁମାନଙ୍କ ଜୀବନ ନେଉଛନ୍ତି। ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଦୁରାଚାରରେ ମୋହାବିଷ୍ଟ ହୋଇପଡ଼ିଛନ୍ତି, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ଅଧର୍ମ ପ୍ରବଳ ହେଉଛି।"

"ଶତ୍ରୁ ନ୍ୟାୟକୁ ବିକୃତ କରିବାରେ ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ସ୍ୱାର୍ଥପର ଲାଭର ଆକାଙ୍କ୍ଷାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାରେ ସଫଳ ହୋଇଛି।

"'ନ୍ୟାୟ ଦୂରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଛି; କାରଣ ସତ୍ୟ ରାସ୍ତାରେ ପତିତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ସମତା ପ୍ରବେଶ କରିପାରୁ ନାହିଁ।' ଯିଶାୟ 59:14। ବଡ଼ ବଡ଼ ନଗରଗୁଡ଼ିକରେ ଅନେକ ଲୋକ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଓ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାରେ ବାସ କରୁଛନ୍ତି, ଖାଦ୍ୟ, ଆଶ୍ରୟ ଓ ବସ୍ତ୍ରରୁ ପ୍ରାୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବଞ୍ଚିତ; ଯେତେବେଳେ ସେହି ଏକେଇ ନଗରଗୁଡ଼ିକରେ ଏମିତି ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି, ଯେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ହୃଦୟ ଯାହା କାମନା କରିପାରେ ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ଅଛି, ଯେମାନେ ଆଡମ୍ବରପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନ ବ୍ୟତୀତ କରୁଛନ୍ତି, ନିଜ ଧନକୁ ଆଡମ୍ବରସମ୍ପନ୍ନ ଗୃହସଜ୍ଜାରେ, ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅଳଙ୍କାରରେ, କିମ୍ବା ତାହାଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଖରାପ ଭାବରେ ଇନ୍ଦ୍ରିୟସୁଖର ତୃପ୍ତି ପାଇଁ, ମଦ୍ୟ, ତମାକୁ ଏବଂ ମସ୍ତିଷ୍କର ଶକ୍ତିକୁ ନଷ୍ଟ କରେ, ମନକୁ ଅସମତୁଳିତ କରେ, ଏବଂ ଆତ୍ମାକୁ ଅବନତ କରେ ଏମିତି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବସ୍ତୁରେ ବ୍ୟୟ କରୁଛନ୍ତି। ଭୁଖା ମାନବଜାତିର ଆର୍ତ୍ତନାଦ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଉଠିଯାଉଛି, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ଅତ୍ୟାଚାର ଓ ଶୋଷଣ ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟମାନେ ବିପୁଳ ବିପୁଳ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ସଂଚୟ କରୁଛନ୍ତି।"

> “ଏକ ଅବସରରେ, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ନ୍ୟୁ ୟର୍କ ସହରରେ ଥିଲି, ରାତ୍ର ି ବେଳେ ମୋତେ ଏହା ଦେଖିବା ପାଇଁ ଆହ୍ ୱାନ କରାଯାଇଲା ଯେ, ଅଟ୍ଟ ାଳିକାଗୁଡ଼ିକ ତଳା ପରେ ତଳା ହୋଇ ସ୍ୱ ର୍ଗ ଦିଗକୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଗାମୀ ହେଉଛି। ଏହି ଅଟ୍ଟ ାଳିକାଗୁଡ଼ିକୁ ଅଗ୍ନ ି ରୋଧକ ବୋଲି ନିଶ୍ଚ ି ତ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କ ର ମାଲିକମାନେ ଓ ନିର୍ମାତାମାନଙ୍କ ର ଗୌରବ ବଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା। ଏହି ଅଟ୍ଟ ାଳିକାଗୁଡ଼ିକ ଆଉ ଉଚ୍ଚ , ତଥା ତାଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଉଚ୍ଚ ହୋଇ ଉଠୁଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ରେ ସର୍ବାଧିକ ମୂଲ୍ୟ ବାନ ସାମଗ୍ର ୀ ବ୍ୟ ବହୃତ ହୋଇଥିଲା। ଯେମାନଙ୍କ ର ଏହି ଅଟ୍ଟ ାଳିକାଗୁଡ଼ିକ ଥିଲା, ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ୁ ଏହି ପ୍ର ଶ୍ ନ କରୁନଥିଲେ: ‘ଆମେ କିପରି ସର୍ବୋତ୍ତ ମ ଭାବେ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ୁ ଗୌରବାନ୍ ୱିତ କରିପାରିବୁ?’ ପ୍ର ଭୁ ସେମାନଙ୍କ ର ଚିନ୍ତ ାରେ ନଥିଲେ।”
>
> “ମୁଁ ଚିନ୍ତା କଲି: ‘ହାୟ, ଯେମାନେ ଏହିପରି ଭାବରେ ନିଜ ଧନ-ସମ୍ପତ୍ତି ବ୍ୟୟ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଯଦି ନିଜମାନଙ୍କର ଆଚରଣକୁ ଈଶ୍ୱର ଯେପରି ଦେଖୁଛନ୍ତି ସେହିପରି ଦେଖିପାରନ୍ତେ! ସେମାନେ ଭବ୍ୟ ଭବନ ସଂଚୟ କରୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସମଗ୍ର ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ଶାସକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେମାନଙ୍କର ଯୋଜନା ଓ କୌଶଳ କେତେ ମୂର୍ଖତାପୂର୍ଣ୍ଣ! ସେମାନେ ହୃଦୟ ଓ ମନର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ସହିତ ଏହା ଅଧ୍ୟୟନ କରୁନାହାନ୍ତି ଯେ କିପରି ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମହିମାନ୍ୱିତ କରିପାରିବେ। ସେମାନେ ଏହାକୁ, ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରଥମ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ, ଦୃଷ୍ଟିରୁ ହରାଇଦେଇଛନ୍ତି।’”
>
> “ଏହି ଉଚ୍ଚ ଅଟ୍ଟାଳିକାମାନେ ଉପରକୁ ଉଠୁଥିବାବେଳେ, ସେମାନଙ୍କର ମାଲିକମାନେ ଆକାଙ୍କ୍ଷୀ ଗର୍ବରେ ଆନନ୍ଦ କରୁଥିଲେ ଯେ, ସ୍ୱୟଂକୁ ତୃପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ପଡ଼ୋଶୀମାନଙ୍କ ଈର୍ଷ୍ୟାକୁ ଉଦ୍ଦୀପିତ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟୟ କରିବାର ଧନ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି। ସେମାନେ ଏପରିଭାବରେ ଯେତେ ଧନ ନିବେଶ କରିଥିଲେ, ତାହାର ବହୁ ଅଂଶ ଅତ୍ୟାଚାରମୂଳକ ଆଦାୟଦ୍ୱାରା, ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ଭାବରେ ପୀଡ଼ନ କରି ପ୍ରାପ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା। ସେମାନେ ଭୁଲିଗଲେ ଯେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟବସାୟିକ ଲେନଦେନର ହିସାବ ରଖାଯାଏ; ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନ୍ୟାୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଚୁକ୍ତି, ପ୍ରତ୍ୟେକ କପଟପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ, ସେଠାରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ଅଛି। ସମୟ ଆସୁଛି, ଯେତେବେଳେ ନିଜମାନଙ୍କର କପଟ ଏବଂ ଉଦ୍ଧତତାରେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଏମିତି ଏକ ସୀମାକୁ ପହଞ୍ଚିବେ ଯାହାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବାକୁ ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦେବେନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନେ ଜାଣିବେ ଯେ ଯିହୋବାଙ୍କର ସହନଶୀଳତାର ମଧ୍ୟ ଏକ ସୀମା ଅଛି।”
>
> “ତାହାପରେ ଯେ ଦୃଶ୍ୟଟି ମୋର ସମ୍ମୁଖରେ ଗତି କଲା, ସେହିଥିଲା ଅଗ୍ନିସଙ୍କେତର ଏକ ଭୟାବହ ଦୃଶ୍ୟ। ଲୋକମାନେ ସେହି ଉଚ୍ଚ ଏବଂ କଥିତ ଭାବେ ଅଗ୍ନି-ନିରୋଧକ ଭବନଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖି କହିଲେ: ‘ଏଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ସୁରକ୍ଷିତ।’ କିନ୍ତୁ ସେହି ଭବନଗୁଡ଼ିକ ଏମିତି ଭାବରେ ଦହିଗଲା, ଯେପରି ସେଗୁଡ଼ିକ ପିଚ୍‌ରେ ନିର୍ମିତ ଥିଲା। ଅଗ୍ନିନିବାପକ ଯନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ବିନାଶକୁ ରୋକିବା ପାଇଁ କିଛି ମଧ୍ୟ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ। ଅଗ୍ନିନିବାପକମାନେ ସେହି ଯନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଚାଲୁ କରିବାରେ ଅସମର୍ଥ ହେଲେ।” Testimonies, volume 9, 11–13.

ପ୍ରଣାଳୀ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଯେ “ବିବାଦ” ଦାନିଏଲ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ସମୟାବଧିର ଆରମ୍ଭରେ ଘଟିଥିଲା; ଏବଂ ଦାନିଏଲ ପ୍ରଥମରୁ ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ; ଏବଂ ଅଗଷ୍ଟ 11, 1840 ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଇତିହାସ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ; ଏବଂ ଗାଲିଲୀର ସଙ୍କଟ ସମୟରେ ଯୋହନ ଷଷ୍ଠ ଅଧ୍ୟାୟର ଇତିହାସରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ; ଏବଂ ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11, 2001 ର ଇତିହାସରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ (ଜୁଲାଇ 18, 2020 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ), ସେହି ବିବାଦ ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେଉଛି, ବ୍ୟାପକ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ମଧ୍ୟରେ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଏକ “ସ୍ୱର” ଦ୍ୱାରା—ଯେହା ବନରେ କାନ୍ଦୁଛି—ନିଜମାନଙ୍କର ଜଡତାରୁ ଜାଗ୍ରତ କରାଯାଉଥିବା ମୃତ ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ଥିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ।

ଆମର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ, ଯିଶାୟା ଅଧ୍ୟାୟ ଅଠାଇଶ ଓ ଅଣତିରିଶରେ ଯେପରି ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା ରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି, ସେହି ପ୍ରଣାଳୀର ବିଚାରକୁ ଆମେ ଗ୍ରହଣ କରିବୁ।

> ତାପରେ ମୁଁ ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ର ସ୍ୱ ର ଶୁଣିଲି, ସେ କହୁଥିଲେ, “ମୁଁ କାହାକୁ ପଠାଇବି, ଏବଂ ଆମ ପକ୍ଷ ରୁ କିଏ ଯିବ?” ତେବେ ମୁଁ କହିଲି, “ଏହି ମୁଁ ଅଛି; ମୋତେ ପଠାଅ।” ଏବଂ ସେ କହିଲେ, “ଯାଅ, ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ୁ କୁହ, ‘ତୁମେ ନିଶ୍ଚ ୟ ଶୁଣିବ, କିନ୍ତୁ ବୁଝିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ନିଶ୍ଚ ୟ ଦେଖିବ, କିନ୍ତୁ ଗ୍ର ହଣ କରିବ ନାହିଁ।’ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ର ହୃଦୟକୁ ସ୍ଥୂଳ କର, ତାଙ୍କ ର କାନକୁ ଭାରୀ କର, ଏବଂ ତାଙ୍କ ର ଆଖିକୁ ବନ୍ଦ କର; ନହେଲେ ସେମାନେ ନିଜ ଆଖିଦ୍ୱ ାରା ଦେଖିବେ, ନିଜ କାନଦ୍ୱ ାରା ଶୁଣିବେ, ନିଜ ହୃଦୟଦ୍ୱ ାରା ବୁଝିବେ, ପଶ୍ଚ ାତ୍ତ ାପ କରିବେ, ଏବଂ ସୁସ୍ଥ ହେବେ।” ତେବେ ମୁଁ କହିଲି, “ପ୍ର ଭୁ, କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ?” ଏବଂ ସେ ଉତ୍ତ ର ଦେଲେ, “ଯାଏପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ନଗରମାନେ ବାସିନ୍ଦ ାହୀନ ହୋଇ ଉଜାଡ଼

ହେବ, ଘରମାନେ ମନୁଷ୍ୟ ହୀନ ହେବ, ଏବଂ ଦେଶ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଉଜାଡ଼ ହେବ, ଏବଂ ପ୍ରଭୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦୂରକୁ ସରାଇଦେବେ, ଏବଂ ଦେଶର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ବଡ଼ ପରିତ୍ୟାଗ ହେବ। ତଥାପି ତାହାରେ ଏକ ଦଶାଂଶ ରହିବ, ଏବଂ ସେହି ପୁନର୍ବାର ଫେରିବ, ଏବଂ ଭକ୍ଷିତ ହେବ; ଯେପରି ଟେଲ ଗଛ ଓ ବଳୂତ ଗଛ, ଯାହାଙ୍କର ପତ୍ରପାତ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାର ରହେ; ସେପରି ପବିତ୍ର ବଂଶ ତାହାର ସାର ହେବ।" ଯିଶାଇୟ 6:8–13.